

РЕШЕНИЕ

№ 2971

гр. София, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 17-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Р Н. К

при участието на секретаря А И. И.А
като разглежда докладваното от РН. КАдминистративно наказателно дело № 20221110202541 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д, т.1 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от , подадена от адв. А. И. срещу Наказателно постановление № 23-2100179/01.02.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ София област, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно и постановено при нарушение на процесуалните правила за издаването му, поради което се претендира неговата отмяна. Сочи се, че нарушението не е описано достатъчно ясно и конкретно в НП, като органът неправилно е игнорирал въведеното в дружеството сумарно изчисляване на работното време, като се настоява, че всички начислени часове извънреден труд са изплатени на работника.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща законен или процесуален представител.

Въззиваемата страна – директорът на дирекция ДИТ София област, се представлява от юрисконсулт И., който счита, че жалбата е неоснователна и моли НП да бъде потвърдено. Намира за правилно установено нарушението и приетата правна квалификация. Сочи, че от писмените и гласни доказателства се установява, че дружеството не е изпълнило даденото му предписание, което е влязло в сила като необжалвано. Допълва, че жалбоподателят се позовава на отменен подзаконов нормативен акт, като в случая не са налице основанията за преобразуване на нощния труд в дневен. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение при потвърждаване на НП.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната

съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят „ е със седалище и адрес на управление гр. се занимавало с охранителна дейност. Дружеството имало сключен трудов договор № 469/30.09.2020 г. с работника С И. Т с ЕГН ***** на длъжност „охранител“. В дружеството със заповед на управителя № 01/02.01.2021 г. било въведено сумарно изчисляване на работното време с период на отчитане един месец.

По подаден сигнал, преди 16.11.2021 г. служители от „Инспекция по труда“ гр. София област извършили проверка за спазване на трудовото законодателство на дружеството „, в обект магазин , находящ се на адрес: бул. където изпълнявал охранителна дейност. Проверката приключила по документи на 16.11.2021 г., като служители от ДИТ СО, сред които св. Б. Т, констатирали, че за месец май 2021 г. работникът Т е положил извънреден труд от 52 часа, което било отразено и в присъствен формуляр /тетрадка/ с отбелязване на отработените часове за месеца, а именно 19 смени по 12 часа, т.е. 228 часа при норма от 176 часа. Но при проверката било установено, че работодателят не е начислил и не е изплатил с увеличение така положения извънреден труд, видно от фиша за заплата на Т за месец май 2021 г. Това нарушение на чл. 18, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските било констатирано с Протокол за извършена проверка № ПР 2135551 от 16.11.2021 г., съставен от св. Б. Т. Със същия протокол, връчен на упълномощен представител на жалбоподателя – на същата дата, било предписано в т. 11 работодателят да заплати с увеличение положения през месец май 2021 г. извънреден труд от 52 часа на работникът С И., с оглед надвишаване на нормата часове за периода на изчисляване на сумарно работно време, за период от един месец, на основание чл. 262, ал.1, т. 4 от КТ. В протокола бил даден срок за изпълнение на предписанието – до 30.11.2021 г. В предписанието били констатирани идентични нарушения свързани с полаган труд от двамата служители в обекта за няколко месеца. Предписанието не било оспорено по реда на АПК и влязло в сила.

След изтичането на дадения срок, на 06.12.2021 била извършена последваща проверка от служители на ДИТ-София област, като те се запознали с изпратените на по куриер документи от дружеството и установили, че то не е изпълнило дадените му предписания, включително и това по т. 11 от Протокол за извършена проверка № ПР 2135551 от 16.11.2021 г. От дружеството не бил подаден и отговор какви са причините за неизпълнение на дадените предписания. В заключение, при проверката било констатирано, че в дадения срок до 30.11.2021 г., а и до датата на проверката, работодателят не бил изпълнил задължителното предписание № 11 от протокола от 16.11.2021 г., което било влязло в сила.

Затова на 10.12.2021 г. била връчена на упълномощен представител на дружеството покана за явяване в ДИТ София област за съставяне на АУАН на 15.12.2021 г. На посочената дата дружеството изпратило своя законен представител – управителя Т в ДИТ София област.

Въз основа на така установеното, на 15.12.2021 г. св. Б. на длъжност „главен инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда (ДИТ) София област съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2100179/15.12.2021 г. В акта било установено, че жалбоподателят „, не е изпълнил задължително предписание № 11, издадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 11 от КТ с протокола от 16.11.2021 г., а именно с оглед надвишаване на нормата на часове за периода на сумирано изчисляване на работното време, определен на 1 месец, да заплати с увеличение положения извънреден труд от работника (52 часа) за месец май 2021 г. В АУАН е прието, че срокът е изтекъл на 30.11.2021 г., а нарушението е извършено на 01.12.2021 г. и е установено при проверка на 06.12.2021 г. Св. Т преценила, че деянието представлява нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ,

тъй като по време на проверката е установено, че видно от фиша за заплата на за месец май 2021 г. на работника не е начислен и съответно не е изплатен извънредния труд, който е установен по представената при проверката присъствена книга, следователно е приела, че не е изпълнено даденото предписание № 11 в протокола от 16.11.2021 г.

АУАН е съставен в присъствието на свидетел при установяване на нарушението и на управителя на дружеството, което е удостоверено с техните подписи. Препис от акта е връчен на управителя на дружеството на същата дата, като възражение срещу него и още 5 подобни акта от същия ден, са постъпили извън срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. В тях се твърди, че описаните нарушения не са извършени от дружеството и се оспорва извличането на информация от присъствената книга, която е представена от охраняемия обект.

Въз основа на АУАН № 23-2100179/15.12.2021 г. при пълна идентичност на описаното нарушение и приетата правна квалификация, било издадено обжалваното наказателно постановление на 01.02.2022 г., като на дружеството-жалбоподател на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. В НП изрично е прието, че нарушението е извършено на 01.12.2021 г. - денят, следващ последния ден, когато предписанието е можело да бъде изпълнено законосъобразно.

НП е редовно връчено на представител на жалбоподателя на 23.02.2022 г. видно от известието за доставяне, а жалбата срещу него е депозирана преди това, на 17.02.2022 г. в ДИТ-София област.

И в хода на съдебното следствие от дружеството не е представено доказателство за изплащане на извънреден труд на работника за месец май 2021 г. в рамките на 52 часа.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. като и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът кредитира показанията на свидетеля която лично е извършила проверка в офиса на дружеството и в обекта на охрана, както и в последствие на наличните документи, тъй като същите са непротиворечиви и достоверни, подкрепени от писмените доказателства по делото. Съдът намира, че несъмнено от представения фиш за заплата на работника за месец май 2021 г., който е приложен и към жалбата, се установява, че на работника не е начислено и не е изплатено възнаграждение за положен извънреден труд през месеца. Съдът се довери на представеното копие от присъствена тетрадка за обекта на охрана, където са отбелязвани часовете на застъпване на смяна и на напускане на обекта, което е удостоверено и с подписите на работниците. Именно оттам правилно е установено, че отработените часове от за месец май са именно 19 смени по 12 часа, т.е. 228 часа при норма от 176 часа, следователно извънредният труд правилно е определен като 52 часа. В случая въвеждането на сумирано работно време със срок на отчитане 1 месец не променя извода за надвишаване на нормата на работното време за този период, а единствено разпределението на смените. Доводите в жалбата, свързани с чл. 7 от Наредбата за допълнителните и други трудови възнаграждения, са ирелевантни, доколкото Наредбата е отменена още през 2007 г.

Съдът се довери и на всички представени писмени доказателства, като и в хода на съдебното следствие не са представени доказателства за изплащане на сумите на работника. Във връзка с отразеното във фиша следва да се има предвид, че начисленото допълнително възнаграждение за работа на официални празници е различно от извънредния труд по чл. 262, ал. 1 КТ. От приложения протокол от 16.11.2021 г. се установява и даденото предписание под № 11 в протокола, срокът за изпълнението му и фактът на връчването му на работодателя. От жалбоподателя не се оспорва, че предписанието е влязло в сила, като същото не е било обжалвано, нито е искано от съда да постанови спиране на предварителното му изпълнение.

Съдът намира, че фактите по делото не са спорни между страните, доколкото жалбата се ограничава преди всичко до излагането на правни доводи относно изчисляването на извънредния труд.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно разпоредбите на ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи съгласно чл. 416, ал. 1 и 5 от КТ и съгласно представената Заповед от 11.02.2014 г. и заповедите относно местната компетентност на ДИТ СО, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при спазване на процесуалните правила и на материалния закон.

Нарушението е подробно и ясно описано, посочена е датата на неговото извършване, кога е установено, от кого е било извършено, ясно е индивидуализиран и работникът, на когото е следвало да се изплати допълнително възнаграждение за положения извънреден труд, за което е издадено и предписанието.

Безспорно дружеството-жалбоподател – „Е“, е било работодател на „А.“ по смисъла на пар. 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ, видно от представения трудов договор и фиш за заплата със същия. От показанията на св. се установява, че по време на проверката не са представени надлежни доказателства за заплащане на установения положен от работника извънреден труд за месец май 2021 г., поради което правилно тя е издала предписание за изплащането на допълнителното възнаграждение. Несъмнено е доказано и връчването на представител на дружеството на задължителното предписание, инкорпорирано в протокола за извършена проверка от 16.11.2021 г., както и неизпълнението на това предписание в указания срок – до 30.11.2021 г., както и до последващата проверка от 06.12.2021 г., а и до момента на приключване на съдебното следствие. Доводите на работодателя са свързани преди всичко с неправилност на предписанието, но жалбоподателят не е обжалвал това предписание и то е влязло в сила. Именно в производството по евентуално обжалване на постановената ПАМ следва да се разглежда основателността и правилността на предписанието, но при необжалването му, жалбоподателят е манифестира съгласието си с предписаното му поведение. Съдът се довери на отразеното в присъствената тетрадка за охрана в обекта магазин Фантастико, тъй като от жалбоподателя не са представени никакви други доказателства /присъствени формуляри, графици или други, сочещи на различен начин на отчитане на положения труд от Стефан Тодоров. Освен това, от представения фиш за месец май 2021 г. също се установява, че работникът е полагал труд общо 19 дни (17 в графата за основна заплата и 2 през официални празници, по 12 часа всеки), но именно от тетрадката се установява, че и 17 дни труд също са на 12-часови смени, което изцяло потвърждава изводите на наказващия орган за положен извънреден труд през месеца в размер на 52 часа. Но както посочи по-горе, настоящият съдебен състав намира, че правилно служителите на ДИТ СО са констатирали неизпълнение на задължението по чл. 262 КТ за заплащане на положения извънреден труд и са издали съответното предписание. Същото е било задължително за изпълнение от страна на дружеството и като не е сторило това не само в указания му срок, но и до приключване на проверката, дружеството е извършило административно нарушение.

Поради това законосъобразно административнонаказващият орган е приел, че с бездействието си дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ, което се явява производно от установеното в първия протокол нарушение по л. 262, ал. 1 КТ. Съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ, „Който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.” Поради това съдът намира, че правилно е квалифицирано извършеното от жалбоподателя нарушение.

Неизпълнението на задължението по чл. 415, ал. 1 от КТ е административно нарушение, което се осъществява чрез бездействие. Макар и да има продължителен характер, поради своето естество, нарушението чрез бездействие има начален и краен момент. В конкретния случай осъществяването на нарушението чрез бездействие на работодателя е започнало на деня, следващ този, на който, съгласно издаденото му предписание, изтича срокът за изпълнение на това предписание, в случая за определяне и изплащане на извънредния труд за посочения период.

Съгласно протокола за извършена проверка, срокът за изпълнение на предписанието е 30.11.2021 г. Следователно на следващия ден – 01.12.2021 г., дружеството е извършило нарушение. Затова съдът намира, че правилно е определена датата на нарушението, като ясно е посочена и датата, на която то е установено.

Тъй като е ангажирана отговорност на юридическо лице, безпредметно е да се обсъжда субективната страна на нарушението, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

В случая не са налице предпоставки за приложението на привилегирания състав по чл. 415в, ал.1 от КТ за маловажно нарушение, тъй като липсват доказателства нарушението да е отстранено от дружеството веднага след установяването му или изобщо до приключване на съдебното следствие пред първата инстанция, освен това от неизплащането на пълното дължимо трудово възнаграждение, включително и допълнителното за положен извънреден труд винаги произтичат вредни последици за служителя.

Не са налице и основания за определяне на нарушението като маловажно според [чл. 28 от ЗАНН](#) поради наличието на няколко идентични нарушения спрямо същото лице, а и негов колега, които са установени при процесната проверка.

Съдът намира, че наказващият орган правилно е индивидуализирал наложеното на жалбоподателя административно наказание - „имуществена санкция” в размер на 2000 лева, т.е. над минималния, но под средния размер според разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ (предвиждащ санкция в размер от 1500 до 10 000 лева). Съдът намира, че наказващият орган правилно е отчел значимостта на обществените отношения, свързани с полагане на извънреден труд единствено срещу реалното получаване на дължимото възнаграждение. В случая е констатирано значително превишаване на нормата за работното време за месеца (52 часа, равняващи се на повече от 6 работни дни), като за един дълъг период от време след възникване на задължението за заплащане на възнаграждението за месец май 2021 г., то не е изплатено изцяло. Съдът намира, че имуществена санкция в минималния размер от 1500 лева, не съответства на чл. 27 от ЗАНН, а определената от наказващия орган имуществена санкция в размер на 2000 лева се явява справедлива и съответна на обществената опасност на нарушението и нарушителя.

По изложените съображения съдът прие, че НП следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото се явява основателна и претенцията на процесуалния представител на ДИТ София област за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на наказващия орган след потвърждаване на обжалваното НП. Съгласно чл. 63д, ал. 4 ЗАНН законът допуска присъждането на разноски, включително и за осъществено процесуално

представителство на наказващия орган. По делото като представител на ДИТ София област в проведените две съдебни заседания е участвал юрисконсулт и съдът е потвърдил обжалваното НП. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лева. Съдът намира, че в случая производството не е с особена правна или фактическа сложност и са проведени само две съдебни заседания, поради което и следва да се присъди минималното предвидено възнаграждение в размер на 80 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. ал. 9 и чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-2100179/01.02.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ София област, с което на жалбоподателя „ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА жалбоподателя „с ЕИК 130068321 да заплати на ИА „Държавна инспекция по труда“ сумата от 80.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____